

Vesti iz sveta

za decu

**3. tromesečje
2015.**

www.subotnaskola.org

III tromesečje

ISTOČNI TIMOR

5. Dve hrabre devojčice / 4. jul
8. Najbolji učenik / 11. jul
11. Bog mi uvek pomaže / 18. jul

ŠRI LANKA

13. Sjajna svetlost / 25. jul
15. Raj na Zemlji / 1. avgust
18. Veliki žuti kamion 1. deo / 8. avgust
20. Veliki žuti kamion 2. deo / 15. avgust

BANGLADEŠ

22. Promenjen život / 22. avgust
25. Čovek koji je nosio slike 1. deo / 29. avgust
28. Čovek koji je nosio slike 2. deo / 5. septembar
30. Čiji je Bog jači? 1. deo / 12. septembar
32. Čiji je Bog jači? 2. deo / 19. septembar

IZVORI

34. Program trinaeste Subote / 26. septembar
37. Projekat sledećeg tromesečja
38. Recepti
40. Izvori

Vaši darovi na delu

Južnoazijsko-pacifička divizija (SSD) želi da zahvali braći i sestrama širom sveta na njihovom velikodušnom daru trinaeste subote tokom drugog tromesečja 2015. Neki od fondova iz ovog dara iskorišćeni su na prekopotrebnoj medicinskoj opremi za Adventističku bolnicu u Medanu, Sumatra. Ova bolnica (prikazana na slici) služi potrebama stotinama ljudi u zapadnoj Indoneziji.

Hvala vam na podršci misije kroz vaše molitve i velikodušne darove!

Drage vođe Subotne škole:

Ovo tromesečje posvećeno je Južnoazijsko-pacifičkoj diviziji, koja uključuje zemlje Bangladeš, Brunej, Kambodža, Indonezija, Laos, Malezija, Mjanmar, Pakistan, Filipini, Singapur, Šri Lanka, Tajland, Istočni Timor i Vijetnam. Skoro 800 miliona ljudi živi u ovom području, uključujući 1,2 miliona adventista sedmog dana.

Priče njihovim rečima

Ovog tromesečja, većina priča dolazi direktno od ljudi – njihovim rečima ispričano. Nadam se da ćete, dok budete čitali ove priče sa vašom decom u razredu, biti inspirisani Božjim radom u životu svake osobe.

Izazovi

Istočni Timor je dobio svoju nezavisnost 2002 godine. Celo područje ovog ostrva proteže se na preko 15.007 km². Glavni jezici su portugalski i tetumski jezik, ali se sve češće govore engleski i indonezijski. Zemlja je skoro cela rimokatolička. Adventisti na Istočnom Timoru često se suočavaju sa problemom religijske slobode.

Šri Lanka je ostrvska zemlja koja se nalazi na jugoistočnoj obali Indije. Sveta planina je Adam Pik, a poznata je i pod imenom Šri Pada, što znači 'sveti tragovi'. Domoroci se penju na vrh sa svećama jer veruju da se tu nalazi Budin otisak stopala. Šri Lanka ima najveću stopu pismenosti u celoj Južnoj Aziji (skoro 92%).

Bangladeš ima populaciju od 163 miliona ljudi, i to ga stavlja na osmo mesto liste najnastanjenijih zemalja. Glavni grad Daka ima 15 miliona ljudi, i to ga čini jednim od najvećih gradova na svetu. Više od 30% populacije živi u siromaštvu, međutim, standard se poboljšava.

Posebna kasica za darove

Poseban dečji projekat ovog tromesečja pomoći će da se nabave stolovi za decu na Istočnom Timoru. Nađite sliku prazne učionice i zalepite je. U časopisima, novinama pronađite slike starih drvenih stolova i zalepite jedan po jedan u praznu učionicu svakog vikenda kada deca daju dar.

Posebna napomena: ako planirate da budete na Generalnoj Konferenciji u San Antoniju, molimo vas da svratite do štanda Adventističke misije da dobijete lepu kasicu za darove. Radujemo se susretu sa vama!

Prilike

Ovog tromesečja dar trinaeste subote pomoći će da se:

- izgradi Adventistička internacionalna škola na Istočnom Timoru (TAIS) u glavnom gradu Dili;
- izgradi crkva u Lakpahani na adventističkom koledžu i Teološki fakultet na Šri Lanki;
- izgradi medicinska škola u Gazipuru, Bangladeš;
- realizuje PROJEKAT ZA DECU: stolovi za školu u TAIS-u.

Dve hrabre devojčice Istočni Timor

Febrina

Zovem se Febrina. Saznala sam o Isusu preko mog ujaka Marka. Jako sam ponosna na njega jer me je on doveo u adventističku crkvu. Počela sam da proučavam Bibliju sa njim kada sam bila peti razred i zatim sam se i krstila. Bila sam srećna i uživala sam u čitanju Biblije zato što je ona istinita.

U mojoj zemlji deca moraju da idu svaki dan u školu sem nedelje. Nakon mog krštenja, više nisam išla u školu subotom jer sam naučila da je subota Božji sveti dan.

Ali kada sam krenula u srednju školu, učitelji su počeli pažljivo da me posmatraju. Jednoga dana bila sam pozvana da dođem u školski ured. Učitelji su me pitali: „Zbog čega subotom ne dolaziš u školu?“

„Zato što svake subote idem u crkvu“, rekla sam im. Nakon što sam im ispričala nešto više o suboti, oni su se veoma naljutili i rekli su mi da ću biti izbačena ako ne dođem sledeće subote.

Nakon toga sam otišla kući i pomolila sam se za taj problem. Zamolila sam crkvu da se moli za moje učitelje. Sledeće subote nisam otišla u školu, i bila sam izbačena iz škole.

Biblijski tekst koji mi pomaže da uvek budem jaka nalazi se u Jevanđelje po Mateju 6,33: „Najpre tražite carstva Božjega i pravde Njegove a ovo će vam se sve dodati.“ Ovaj stih mi zaista mnogo pomaže jer me podseća na to da Boga stavim na prvo mesto, a da će se onda On pobrinuti za mene..

Odlazak na posao

Nakon što sam bila izbačena, neko vreme sam bila kod kuće. Članovi crkve su nastavili da se mole, i da traže od Boga da mi dâ snagu. Nedugo zatim sam bila pozvana da radim u jednoj obližnjoj prodavnici čiji je vlasnik adventista, tako da je bila zatvorena svake subote.

U ovoj prodavnici mi želimo da podelimo znanje o Isusu sa našim mušterijama. Jedan način na koji to radimo jeste da ne prodajemo cigarete i alkohol. Kada mušterija potraži ove stvari mi im objasnimo da ih ne prodajemo jer su te materije štetne za naše telo, a naše telo je Božji hram. Skoro nas svaki dan neko pita za ove stvari.

Molim se za moje buduće obrazovanje. Molim vas molite se da uskoro dobijemo adventističku školu na Istočnom Timoru. Ali šta god da se dogodi u mom životu, čak i ako dođe još više izazova, odlučila sam da uvek sledim Isusa..

Odbačena od porodice

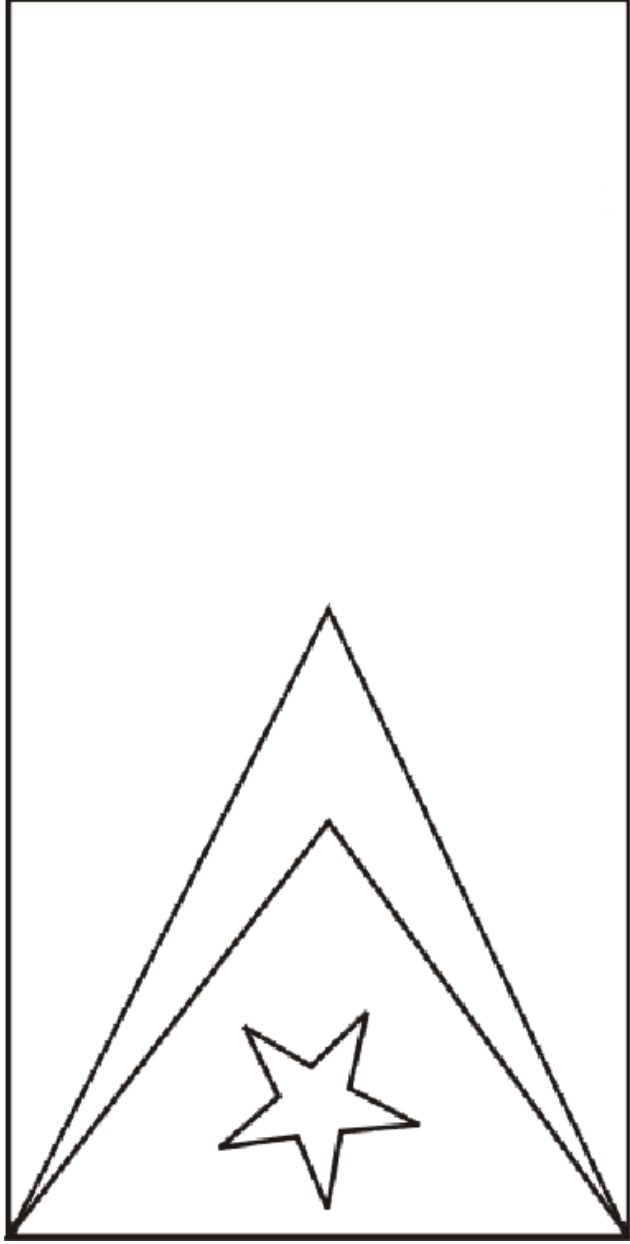
Moje ime je Jelena. Saznala sam o Isusu od adventističkih misionara koji su došli u naše selo. Misionarai su bili veoma ljubazni i radili su mnoge stvari koje su pomogle meštanima – očistili su selo, puteve i kuće. Zanimalo me je ono što su oni radili, tako da sam im se pridruživala svakoga dana.

Dok smo zajedno radili, misionari su me pozvali da sa njima proučavam Bibliju. Proučavali smo dva meseca, a zatim sam odlučila da se krstim. Bila sam jako srećna kada sam počela da proučavam Bibliju jer sam pronašla nove lekcije o životu. Stih koji me je ohrabrio da je izučavam nalazi se u Jevanđelju po Mateju 7,7: „Ištite, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvoriće vam se.” On nas poziva da se Isusu obratimo u molitvi. Kada imam poteškoće, setim se ovog stiha.

Moji roditelji su bili veoma ljubazni prema meni pre nego što sam počela da proučavam Bibliju sa misionarima, ali nakon što sam prihvatila Isusa, moji roditelji su se jako naljutili i više nisu želeli da me vide. Molim vas, molite se za njih, kako bi oni jednoga dana saznali o Isusovoj ljubavi kao što sam i ja. Takođe vas molim da se molite za otvaranje adventističke škole na Istočnom Timoru. Hvala vam!

Činjenice

- Istočni Timor je tek od skora dobio svoju nezavisnost, u maju 2002 godine.
- Američki dolar je glavna valuta.
- Oficijalni jezici su portugalski i tetumski.

OBOJTE ZASTAVU TIMORA:

Polje sa zvezdom: crna

Zvezda: bela

Polje u obliku strele: žuta

Ostatak zastave: svetlo crvena

Najbolji učenik **Istočni Timor**

Mariano i Marija

Moj prijatelj Mariano i ja dugo smo išli zajedno u školu. Kada smo bili mlađi, Mariano je bio veoma nevaljao. Uvek se uvaljivao u neprilike i ni prema kome nije bio prijateljski nastrojen. Ali jedne godine kada smo se vratili u školu, Mariano se promenio – nešto se sa njime dogodilo. Sada je izgledao kao osoba sa ljubaznim srcem.

Mariano i ja smo uvek imali najbolje ocene u razredu. I zbog toga, učitelj nas je izabrao da budemo predstavnici razreda – Mariano je bio prvi vođa, a ja drugi. A to je značilo da kada učitelj nije tu, mi smo zaduženi i odgovorni za razred.

Kada se god to događalo, Mariano je uvek razredu pričao priče o Bogu. Dopale su mi se te priče i uvek sam ga molila da подели te biblijske priče sa nama kada učitelj nije tu.

Ali nakon nekog vremena postala sam ljubomorna na Mariana. Primetila sam da iako nikada nije tu subotom, on uvek ima najbolji prosek na ispitima. Učila sam još više i trudila sam se da budem najbolja, ali nikada nisam uspela da pobedim Mariana, on je uvek bio prvi!

Najpametniji učenik

Moj deda je čarobnjak, tako da sam ga jednoga dana zamolila da uradi nešto što će me učiniti pametnijom. Dao mi je neki magičan napitak koji je trebalo da mi pomogne da pobedim Mariana i da dobijem najbolji rezultat na testu. Ali iako sam ovo probala, nisam došla na prvo mesto –opet je Mariano bio na prvom mestu.

Jednoga dana sam odlučila da upitam Mariana zbog čega se promenio i kako to da je sada najpametniji učenik u razredu. Rekao mi je da se promenio zbog Boga i da on čita Bibliju. Kada sam to čula, jako sam se obradovala, jer smo mi u našoj kući imali Bibliju koja je bila Biblija moje majke.

I tako, vratila sam se kući i pokušala sam da čitam Prvu knjigu Mojsijevu, prvu glavu. Ali umorila sam se od čitanja jer nisam ništa

razumela. Sledećeg dana, u školi sam upitala Mariana kako to da on može da proučava Bibliju. Ispričala sam mu da sam pokušala, ali da ne razumem ništa od onoga što sam pročitala.

Učiti zajedno

Mariano se nasmejao i rekao: „Ako zaista želiš da proučavaš Bibliju, doći ću kod tebe kući, pa možemo zajedno da je izučavamo.”

I tako, nakon nastave bismo odlazili kod moje bake i deke, gde sam živela, i čitali bismo Bibliju. Dve sedmice kasnije, susedi su počeli da pitaju šta ja svakoga dana radim sa mojim prijateljem. „Čitamo zajedno Bibliju”, rekla sam im. „Ako želite, možete i vi da nam se pridružite.”

Kada su oni ovo čuli, postali su jako ljuti. Rekli su mi da prestanem da čitam Bibliju, ali ja ih nisam poslušala. Tokom ovog perioda, moja majka nije znala ništa o tome jer nije bila tu, radila je u velikom gradu Dili. Kada je čula da sam ja počela da čitam Bibliju i da sam planirala čak i da se krstim, jako se naljutila.

Puno sam se molila i zamolila sam i druge adventiste u crkvi da se mole za mene. Zatim su moji baka i deka rekli majci kako sam se promenila, i da mnogo bolje izgledam i da se mnogo bolje ponašam. Moja baka je rekla da sam postala pristojna devojka, bez ružnih reči, i da više nisam nevaljala. Nakon što su baka i deka to objasnili mami, ona se više nije ljutila na mene.

Izbačeni iz škole

Nakon mog krštenja, moji prijatelji i drugari iz razreda postali su jako neljubazni prema Marianu i meni. I sada, baš kao i Mariano, više ne idem u školu subotom. Učitelji su odlučili da daju ispite samo subotom, i nisu nam dozvolili da polažemo ispite nekim drugim danom. Nakon toga smo Mariano i ja bili izbačeni iz škole i rečeno nam je da smo izbačeni jer nismo „sledili pravila”.

Ali u blizini je bila jedna muslimanska škola gde smo mogli da nastavimo sa školovanjem i nismo imali problema u vezi sa subotom jer se u toj školi časovi nisu održavali subotom. Mariano i ja smo uvek bili najbolji učenici – zapravo, dobili smo veće rezultate nego ikada pre.

Nakon završene srednje škole, odlučila sam da postanem misio- nar u Misionskom pokretu 1.000 (posetite sajt: www.1000mm.info)

i radim sa dobrim partnerima iz Indonezije. Molim vas, molite se za mene da uvek budem jak misionar, naročito kada dođu izazovi u selima gde radimo.

Misionski odeljak

- Prema drevnoj legendi, Timor je oformljen nakon što se ogromni krokodil pretvorio u ostrvo kada mu je jedan dečak pomogao. Dečakovi potomci su navodno stanovnici Timora.
- Većina ljudi u Istočnom Timoru su rimokatolici, zatim protestanti, muslimani, hindusi, te budisti.
- Da biste saznali nešto više o projektima za 13. subotu, posetite sajt www.missionspotlight.org

Bog mi uvek pomaže Istočni Timor

Linda

Zovem se Linda i imam 8 godina. Učenik sam naše osnovne lokalne škole. Imam brata koji se zove Oklesu, i mlađu sestru koja se zove Gabrijela, i svi idemo u istu školu. Subotom ne idemo u školu jer je naša majka saznala da je subota Božji poseban dan. Svake subote nas učitelj traži, ali mi nikada nismo subotom u školi.

Jednoga dana, Oklesuu, Gabrijeli i meni rekli su da idemo na školski odbor da se vidimo sa učiteljima. Otišli smo i učitelji su upitali: „Zbog čega ne dolazite subotom u školu?” Odgovorila sam: „Mi smo adventisti, tako da imamo bogoslužjenje u crkvi svake subote.”

Zatim su oni upitali: „Šta je to?” Rekla sam im da je subota poseban Božji dan za sve ljude, i da treba da Ga slavimo. Kada sam to rekla, učitelji su se veoma naljutili i zatražili su da naš crkveni vođa dođe u školu.

Moji drugari iz razreda su me takođe pitali mnoge stvari iz Biblije i želeli su da im ispričam sve biblijske priče. Ja sam im ispričala sve što sam znala. Jedan me je prijatelj pitao: „Zašto svake subote niste u školi?” Rekla sam mu da subotom treba stati sa poslom, jer je to Božji dan. Kada je On stvorio svet, On je prestao s radom sedmog dana i posvetio ga.

Iako moj brat, sestra i ja ne idemo subotom u školu, znamo da nam Isus pomaže da dobijemo uvek dobre ocene barem na papiru. U Bibliji piše: „Tražite najpre carstva Božjega i pravde njegove i ovo će vam se sve dodati.” (Jevanđelje po Mateju 6, 33) Tako da ja verujem da Bog ima odličan plan što se tiče našeg školovanja.

Samo bih želela da vas zamolim, kada se molite, molim vas, nemojte zaboraviti da se molite za moje učitelje. Oni su rekli da nam neće dati poslednji test jer smo uvek odsutni subotom. Tako da se ja molim Bogu za to. Bog zna sve što je vezano za nas. Molim vas da se

molite i za decu. Mi bismo bili jako srećni kada bismo imali našu adventističku školu ovde, kako više ne bismo imali problema subotom.

Ironijina priča

Evo još jednog događaja koji nam je ispričala devojčica sa Istočnog Timora.

Moje ime je Ironija. Imam 11 godina i pohađam šesti razred. Želim da postanem član Adventista sedmog dana i proučavam Bibliju sa mojim ocem. Nakon što naučim još nešto više, biću krštena. Veoma sam srećna što sam u adventističkoj porodici, jer mogu bolje da upoznam Isusa. Uključujem Isusa u sve što radim.

Nikada ne idem subotom u školu, jer su me moji roditelji naučili stvarima iz Biblije, tako da od početka svog prvog razreda ja ne idem subotom u školu.

Ponekad me učitelj udari i kazni što ne dolazim subotom u školu. A kada me pitaju zbog čega ne dolazim subotom u školu, ja im objasnim da u Bibliji u Drugoj Mojsijevoj 20 piše da je subota dan kada je Bog prestao sa radom i taj dan je posvetio, i da tada treba da Ga obožavamo. Oni to saslušaju, ali onda me uvek kazne.

Ja uvek kažem mojim roditeljima o problemima koje imam u školi, i oni se zajedno mole. Ponekad se pitam, zbog čega nemamo adventističku školu na Istočnom Timoru? Ali onda čujem da ćemo je imati zahvaljujući daru trinaeste subote! Molim vas, molite se za nas, i hvala vam mnogo na pomoći u izgradnji adventističke škole – zaista nam je potrebna!

Dete gleda na ploču jedine hrišćanske adventističke crkve na Istočnom Timoru.

Sjajna svetlost Šri Lanka

Abilaša

Abilaša je iz hinduističke porodice koja živi na severozapadu Šri Lanke. Njena porodica nije volela hrišćane i trudila se da ne bude u njihovoj blizini.

Abilašin tata je voleo da pije alkohol, što je otežavalo život kod kuće i u školi. I zbog toga je Abilaša molila svoju mamu da je negde dalje pošalje u školu.

Abilaša je imala ujaka koji je bio adventista i on ih je povremeno posećivao. Svaki put bi govorio o adventističkoj školi koja se zove Lakpahana (Svetlo Šri Lanke). On je govorio da je to jedna jako dobra škola, i opisivao je predivan predeo na kome se ona nalazi

Nakon što je mnogo puta čula o Lakpahani, Abilašina mama je odlučila da bi njena kćerka mogla da ide tamo, iako njihova porodica nije volela hrišćane ili Boga kog su oni obožavali. I tako je Abilaša otputovala iz svog mesta Putalam, koji se nalazi na severozapadu obale, u centralni deo zemlje, gde se nalazila škola.

Promena scenarija

Kada je stigla, odmah je zavolela predivan i miran pejzaž Lakpahane. Tamo se ona upoznala sa Bogom na nebu i počela je da oseća Njegovu ljubav. Išla je na bogoslužjenja i počela je više da se interesuje za Boga. Zatim je počela da proučava Bibliju. Naročito joj se sviđa 23. i 115. psalam, koji joj često pomažu kada se suočava sa problemima.

Abilaša voli da se moli i ona se moli za svoju porodicu. Naročito je bila srećna kada je saznala da je njenom ocu mnogo bolje. Zahvalna je Gospodu što ima dobre ocene, i nada se da će jednoga dana postati doktorica.

Abilaša voli da pomaže subotom, a naročito voli da govori biblijske priče deci i uči ih pesmicama o Isusu i Njegovoj ljubavi. Ona pomaže već godinu dana ovom odeljenju subotnje škole i raduje se i daljoj saradnji.

Pomaganje

Jedna od učiteljica koja se zove Manjula, iz Lakpahane, takođe pomaže odeljenju subotnje škole. Jednoga dana primetila je da ljudi iz obližnjeg sela izgledaju tužno i zabrinuto. Uvidela je da im je prekopotreban Isus i tako je tamo otpočela sa odeljkom subotnje škole. Grupa je pevala zajedno sa decom i drugima koji su dolazili.

Primetili su da jedan slepi čovek dolazi na njihove sastanke. Uživao je veoma u pesmama, on je doveo i svoju majku. Ona je volela muziku i zamolila je vođe ovog subotnjoškolskog odeljka da snime pesme kako bi njen sin mogao da ih sluša i peva kada poželi.

Deca iz susedstva

Preko puta mesta gde su održavali deo subotnje škole živela je jedna porodica koja je imala probleme. Kod njih je bilo mnogo svađa i raspravljanja, i niko nije bio srećan, uključujući i dvoje dece.

Jednoga dana deca su videla subotnjoškolski odeljak preko puta njihove kuće. Isprva, deca su posmatrala sa prozora, zatim sa dovratnika, a onda i iz njihove bašte. Napokon, počeli su da se osećaju prijatno i pridružili su se grupi. Deca su upijala sve pesme i priče koje su se pevale i pričale tokom sastanka. Počeli su da se osećaju voljeno i počeli su da se smeju i pevaju sa drugom decom.

Učiteljica Manjula i njen tim sigurni su da ih je Isus vodio u odabiru lokacije za ovaj subotnjoškolski odeljak. Srećom, ova deca su sada učenici Lakpahane zbog ovog ogranka. Učiteljica Manjula ohrabruje sve da dele Božju ljubav sa svima.

Raj na Zemlji Šri Lanka, 1. avgust

Saumja

Ovo je priča o devojci po imenu Saumja. Kada je Saumja bila tek mala devojčica, njen otac je otišao da radi u drugoj dražavi, a njena mama je otišla na neko drugo mesto, ostavljajući Saumju kod nekih rođaka. Otac je slao novac za svoju kćerku, ali nažalost, rođaci su uzeli taj novac ali se nisu brinuli o njenim potrebama. Saumja se osećala veoma tužno i usamljeno.

Kada je napunila 10 godina, Saumja je čula za adventističku školu na Šri Lanki koja se zove Lakpahana. Ona je čula da tamo živi mnogo dečaka i devojčica i da su srećni.

Kada je počela da pohađa šesti razred, Saumja je dobila priliku da ide u Lakpahanu. U prvi mah, škola joj se nija dopala jer je sve bilo drugačije. Ona dolazi iz budističkog područja tako da joj je hrišćanska sredina, gde se svi mole Bogu, bila pravi šok. Nedostajao joj je dom iz kog je došla, iako rodbina nije bila ljubazna prema njoj. Ali ipak, to je bio jedini dom koji je ona poznavala.

A onda, jednoga dana, preceptorica internata (koja je kao majka svim devojčicama u školi) dala je Saumji Bibliju i molila se sa njom. Preceptorica je ispričala koliko joj Isus znači u životu. To je zaista do-dirnulo Saumjino srce, i počela je da se moli i čita Bibliju koju joj je poklonila preceptorica. Počela je da pohađa i biblijske časove. Nakon nekog vremena, Isus je postao njen prijatelj, i bila je krštena.

Kada su to čuli njeni rođaci, jako su se naljutili i nisu želeli da je prime nazad u porodicu, jer je ona sada hrišćanka, a oni su budisti. Iako ju je ovo odbacivanje povredilo, Saumja kaže da je njen život sada mnogo bolji, od kako je upoznala Isusa kao njenog Gospoda i Spasitelja.

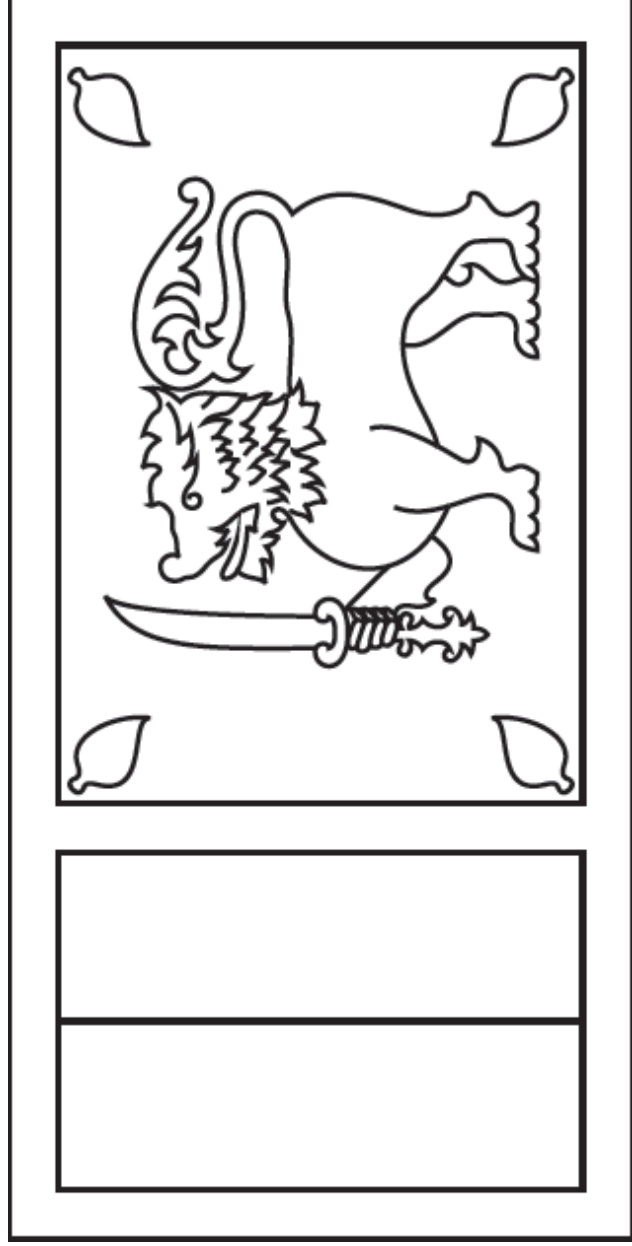
Omiljeni Saumjin lik iz Biblije je Josif. „On je tako dugo bio bez svoje porodice“, kaže ona, „ali je Bog bio sa njim kroz sve kroz šta je on prošao i dao mu je snagu da se suoči sa poteškoćama. To mi pomaže da i ja prođem kroz poteškoće.“

Saumja je naučila da može potražiti mudrost i ohrabrenje u Božjoj reči. Jedan od njenih omiljenih biblijskih stihova je u Psalmu 46,1 – „Bog nam je utočište i sila, pomoćnik koji se u nevoljama brzo nalazi” – jer u njemu piše da nam Bog pomaže uvek. Ovaj stih joj je pomogao da prođe kroz teške trenutke.

Saumja je srećna što ju je Bog doveo u Lakpahanu – to mesto je za nju mali raj na zemlji. Nada se da će jednoga dana postati učitelj kako bi i ona mogla da pomogne deci koja se suočavaju sa teškim trenucima da pronađu Isusa.

Činjenice

- Ova zemlja je bogata vodopadima, i zbog toga je većinski deo Šri Lanke snabdeven hidro-električnom energijom.
- Cimet, začin, potiče iz Šri Lanke a otkrili su ga Egipćani.
- Postoji 11 univerziteta na Šri Lanki.
- 92% stanovništva Šri Lanke je obrazovano, i to dovodi Šri Lanku na najveći stupanj obrazovanosti u celoj Južnoj Aziji.
- Za zastavu Šri Lanke se kaže da je jedna od najstarijih na svetu.

OBOJITE ZASTAVU ŠRI LANKE:

Pozadina: zlatnožuta/narandžasta; **Prva vertikalna pruga:** tamnozelena;

Druga vertikalna pruga: svetlonarandžasta; **Lav i mač:** zlatnožuta/
narandžasta; **Četiri lista:** zlatnožuta/narandžasta; **Polje iza lava:** tamnocrvena

Veliki žuti kamion 1. deo Šri Lanka

Pisao: Erik B. Hare

(Ova klasična priča je omiljena kod adventističke dece širom sveta već mnogo godina, i usvojena je i u misionском kutku za decu.)

Nekada davno, ali ne toliko davno, darovi subotnje škole su pomogli da se izgradi hrišćanska škola u brdima Šri Lanke. Ali ljudi u obližnjim selima nisu bili prijateljski raspoloženi. U jednom selu su rekli: „Voleli bismo da niste sagradili školu blizu našeg mesta.” A u drugom selu ljudi su rekli: „Nećemo slati našu decu da idu u vašu školu.”

Putovanje u grad

Misionска stanica je sada posedovala veliki žuti kamion koji je raznosio namirnice iz Kandija, grada koji je udaljen 12 milja (19,3 km). Deca iz misionске stanice su volela da se voze ovim kamionom do Kandija. Jednoga dana, gospodin Jurians, direktor škole, ujurio je u kuću i upitao: „Majko da li biste ti i deca voleli da se provozate velikim žutim kamionom do grada?”

„O, da!” rekla je majka.

„Da, da!” vikalo je njihove troje starije dece. Izgledalo je kao da i beba oseća da nešto lepo sledi, jer je mahala rukicama i nogicama, i smeškala se.

„Uredu, spremajte se, onada”, rekao je tata. „Gospodin De Silva i ja moramo do grada po namirnice, i on će povesti i svoju porodicu.” Radosnim uzvicima su deca sela u veliki žuti kamion. Za nekoliko minuta i majka se sa bebom popela, a njen suprug je upalio kamion. Motor je počeo da radi, a žuti kamion, ispunjen decom i njihovim smehom, spuštao se niz brdo. Trokotao je kroz polja kokosovih palmi i pored školske zgrade. Izašao je kroz kapiju na put i trokotom se oglašavao veliki žuti kamion. Majka je mazila malu bebu.

Veliki žuti kamion je prolazio kroz planinski put i selo, gde su ljudi govorili: „Voleli bismo da niste sagradili školu blizu nas”, i kroz

selo gde su ljudi rekli: „Nikada nećemo slati našu decu u vašu školu.” Pozadi u kamionu deca su se smejala i pevala, a beba je bila srećna u rukama svoje majke.

Luda vožnja

Veliki žuti kamion je trokotao svuda naokolo, i preko mosta, i preko malog brdašca. I baš tu iza sledećeg čoška naleteli su na veliki žuti autobus.

Nije bilo vremena da stanu, i nije bilo prostora da zaobiću autobus. Gospodin Jurians okrenuo je volanom ulevo. Deca su vrištala dok se iznenada veliki žuti kamion okrenuo; zadržali su dah dok je kamion pao sa strane ka litici. Lup, lup, lup, dole, dole, dole, dole, kroz malo žbunje i drveće. I onda na kraju se zaučuo veliki bum, bum, tras – žuti kamion je stao.

Gospodin Jurians je iskočio iz kamiona i otrčao pozadi; lice mu je bilo bledo. „Da li ste živi?“, vikao je. „Mislim da jesmo“, rekla je majka uzdrmano. „I ja sam dobro!“, reklo je svako dete za sebe, kada su shvatili da je opasnost gotova. Beba je mislila da je to sve igra. Ona se smejala i gugutala.

Sledeće sedmice ćemo čuti ostatak priče.

Misionski odeljak

- Misija Šri Lanke (SLM) adventista sedmog dana organizovana je 1950. To je „polje” povezano sa Južnoazijsko-pacifičkom divizijom.
- SLM služi ljudima Šri Lanke sa tri škole, i bolnicom i jednom izdavačkom kućom.
- Svaka zajednica u Šri Lanki, bez obzira na njenu veličinu, ima školu, mesto za obožavanje, i prodavnicu.

Čovek koji prevozi kokos na Šri Lanki.

Veliki žuti kamion 2. deo Šri Lanka

Pisao: Erik B. Hare

Ko se seća gde se dogodila priča prošle subote? (Na Šri Lanki.) Šta se dogodilo kada se veliki žuti mision-ski kamion susreo se autobusom na putu? (Kamion je pao sa litice nekih 45 m ispod.)

Gospodin Jurians, vozač, izašao je iz kamiona. Potrčao je da proveri decu koja su se vozila pozadi. Svi su bili dobro.

Anđeli zaštitnici

„Nalazili smo se na 45 m ispod litice, a nismo se čak ni okrenuli!”, rekao je gospodin De Silva.

„Bilo je samo nekoliko malih ulubljenja na prednjem delu”, rekao je gospodin Jurians. „Mislim da nas je žbunje i malo drveće zadržalo.”

„I ja tako mislim”, rekao je gospodin De Silva.

„Mislim da su nas anđeli držali na svojim rukama”, rekla je majka.

„I ja tako mislim.”

„I ja tako mislim.”

„I ja tako mislim”, rekla su deca. Svi su neko vreme bili tihi, jer uvek ućutite kada znate da su pravi anđeli u blizini.

„To je čudo!”

Čovek iz autobusa u kome su bili putnici pojurio je niz nasip. Svi su bili sigurni da su svi iz kamiona poginuli. Ali kada su videli da je kamion stajao na svojim točkovima i da su putnici nepovređeni, rekli su: „Ovo je čudo! Vaš Bog mora da je jak i dobar Bog, i On je sa vama!”

Kamion je zastao kod nekog kokosovog drveta samo nekoliko metara od reke. Tuda prolazi mali putić. Ljudi su gurali i vukli, i uskoro se žuti kamion našao na putu. Onda su deca ponovo uskočila u kamion. Gospodin Jurians se zahvalio putnicima iz autobusa, i zatim je upalio motor. Veliki žuti kamion je oživeo i nastavio svoj put

dalje. Stigli su do grada. Deca su se smejala i pevala zahvalne pesme Bogu zbog čuda koje je učinio.

I napokon, kupili su sve namirnice koje su im bile potrebne i vratili se u kamion. Deca su se opet popela i sela na namirnice. I opet je žuti veliki kamion bio na putu kroz sela i niz brdo preko reke i opet uz brdo preko ugla i čoška gde se dogodila nesreća.

„Stanite, želimo da vidimo!”

Ali kada je veliki žuti kamion stigao do sela gde su ljudi rekli: „Nećemo nikada pustiti našu decu da idu u vašu školu”, ljudi su istrčali na ulice, mašući rukama govorili su: „Stanite! Želimo da vidimo veliki žuti kamion! Čuli smo šta je vaš Bog učinio za vas! Vaš Bog je dobar Bog! Mi sada želimo da pošaljemo našu decu u vašu školu!”

A kada su stigli do sela u kome su ljudi rekli „Voleli bismo da niste sagradili školu pored nas”, sada su ti ljudi takođe istrčali na put i mahali su rukama govoreći: „Stanite! Želimo da vidimo veliki žuti kamion! Čuli smo šta je vaš Bog uradio za vas. Vaš Bog je dobar Bog! Drago nam je što živite blizu nas.”

A kada su se vratili u školu i kada su prošli pored učenika koji su radili u bašti, učenici su im mahali i rekli: „Da li ste se lepo proveli?” Deca su im odgovorila: „Da! A doživeli smo i čudo!”

Itekako su doživeli čudo!

Veliki žuti kamion je služio misiji još mnogo godina, noseći namirnice i potrepštine za školu.

Erik B. Hare je zapisao ovaj događaj i još mnoge koje možete pronaći na Chapel Music i ChapelMusic.com. Njegove knjige i CD takođe su dostupni na AdventistBookCenter.com

Činjenice

- Puno ime ove države je Demokratska Socikalistička Republika Šri Lanka. U sinhali jeziku 'Šri' znači 'blagosloven', a Lanka je ime ostrva.
- Sinhala znači 'Lavlja krv', a lav je glavni lik na slici zastave.
- Glavni obrok u Šri Lanki se sastoji od velike porcije riže sa dvanest različitih povrća, jaja, i mesa pomešanih sa

biberom, začinima i, često, kokosovim mlekom.

- Kada ljudi u Šri Lanki kažu „da”, oni ne klimaju svojim glavama gore-dole, već mašu glavom levo-desno. Tako da to nama izgleda kao „ne”.
- Valuta Šri Lanke je Šri Lankin rupi.

Promenjen život Bangladeš

Svapon

Zovem se Svapon, i živim u Bangladešu. Potičem iz hinduističke porodice, što je uobičajeno u našoj zajednici.

Kada sam bio mali, neki hrišćani su došli u naše selo. Ponudili su nam mnoge stvari i zatražili su od nas da prihvatimo njihovu religiju. Većina stanovništva ovde je siromašna, tako da su mnogi postali hrišćani samo da bi dobili lepe stvari koje su nam nudili. Nakon nekoliko meseci, oni su se vratili hinduizmu.

Nekoliko godina kasnije, kada sam bio stariji, opet je nekoliko ljudi došlo u naše selo. Ali ovoga puta stvari su bile drugačije. Umesto što su nam nudili stvari, ovi ljudi su počeli da propovedaju, i zaista je bilo interesantno.

Govorili su o čoveku po imenu Isus, koji nas je voleo i umro za nas. Takođe su pričali i o nekim stvarima koje je Isus radio dok je bio na Zemlji. Njihovo propovedanje je dotaklo moje srce.

Ovi novi ljudi su ostali kod nas neko vreme i posećivali su domove. Iako smo bili siromašni, oni su nam pokazali ljubav. Njihovo propovedanje i ponašanje mi je pomoglo da upoznam Isusa. Tokom

njihovog poslednjeg sastanka, kazao sam im da bih želeo da saznam više o Isusu i da postanem adventista sedmog dana.

Bog odgovara na molitvu

Sada sam srećan što poznajem Isusa i što sam deo adventističke porodice, ali pre nego što sam postao adventista, moji prijatelji iz sela i ja često smo radili loše stvari i upadali smo u nepravilnosti. Ali nakon što sam postao hrišćanin, moji stariji prijatelji mi se često rugaju i često su zli prema meni. Rekli su mi da prestanem da govorim drugima u selu o Isusu, a zatim su otišli.

Počeo sam da razmišljam o tome šta bih ja mogao da uradim za njih, i tako sam počeo da se molim za njih. Setio sam se stiha u Bibliji koji kaže „Molite se Bogu bez prestanka” (Prva Solunjanima poslanica 5, 18), i tako sam se ja molio Bogu da promeni njihova srca i da počnu da rade dobre stvari. Nekoliko dana kasnije, oni su se vratili i rekli su da im je žao što su se onako ponašali prema meni. Bio sam tako srećan i zahvalan Bogu što je odgovorio na moju molitvu. Sada ovi moji prijatelji rade dobre stvari i pomažu ljudima na selu. Naš Bog je zaista moćan; On sluša naše molitve i ja sam Mu jako zahvalan na tome!

Ljudi iz moga sela su jako siromašni. Nema nikoga ko bi im pomogao, tako da se ja trudim da im pomognem najbolje što mogu. Učim decu iz sela, koja su takođe siromašna, da idu u školu. Ja nemam da im dam novac, ali ono što imam je Božja ljubav. Ako se neko razboli ili ima neki problem, ja ih posetim i molim se sa njima i govorim im o Isusu – o Njegovoj ljubavi prema nama i o tome kako je On za nas umro na krstu. Oni se jako iznenade kada ovo čuju i zainteresovani su da više nauče. Pozivam ih u crkvu, i oni često dođu. Ljudi su srećni kada čuju o Isusu – to im daje nadu.

Nema više veštice-doktora

Ja obožavam Boga jer me On voli i štiti od zla. Jednom sam se jako razboleo, tako da me je majka odvela kod doktora, ali on nije bio u stanju da mi pomogne. Onda se majka jako zabrinula, pa me je odvela kod veštice-doktora. Rekao sam joj da ja u to ne verujem, i da me samo Bog može izlečiti i da Njemu treba da se molimo. I tako

je moja majka počela da se moli i nakon nekoliko dana opet sam bio zdrav. Prva stvar koju sam tada uradio jeste da sam Mu dao hvalu što me je sačuvao i što se brinuo o meni.

Moje omiljeno poglavlje iz Biblije je 23. psalam. Svaki put kada ga čitam, mogu da osetim još više Božju ljubav. Kakvo nam je samo On obećanje dao – da će se On postarati za sve što nam treba. Ovo poglavlje mi pomaže da više razmišljam o Bogu i da Ga više volim, više od svega na ovoj zemlji, i zbog toga toliko volim ovo poglavlje. Molim vas, molite se za mene dok govorim ljudima o Isusu. Hvala vam.

Misionski odeljak:

- U Bangladešu imamo 121 adventističku crkvu, a to je ukupno 28.681 članova.
- Bangladeška unija misija ima nekoliko škola, uključujući i Bangladeški adventistički fakultet i Akademiju, Koledž – Mokerje Memorijal, Monosapara adventistički fakultet, i fakultet Adventisti sedmog dana Maranata.
- Jedan od projekata dara trinaeste subote jeste pomaganje gradnje adventističke škole i vrtića u Bangladešu.

Čovek koji je nosio slike

1. deo

Bangladeš

Zovem se Kelvin. Moja porodica živi na obroncima planine i nemamo školu i crkvu. Jednoga dana, moji prijatelji i ja smo se igrali kada je iznenada došao naš drug i rekao: „Video sam čoveka sa nekim velikim slikama koji priča priče deci. Hajde da ga vidimo!”

I tako smo svi mi ostavili igru i otišli da vidimo tog čoveka. Zatekli smo ga kako nosi tešku torbu u desnoj ruci i nekoliko slika u levoj ruci. Pokazao nam je slike i ispričao nam priče. Jako nam se dopalo i svi smo bili srećni na putu do kuće.

Ovaj čovek je nastavio da priča i pokazuje slike u našem području i obližnjem selu. Nakon nekoliko dana, vratio se u naše selo i pozvao nas je da pogledamo film o Isusu. „Ko je Isus?”, pomislio sam.

Zaista sam hteo da pogledam ovaj film o Isusu, pa sam požurio kući da pitam oca da li smem da odem u susedno selo da pogledam taj film. Rekao je da smem, i tako sam požurio u to drugo selo. To je bio prvi put da sam ikada pogledao neki film, i bilo je jako interesantno. Nakon toga, upitao sam onog čoveka, za koga sam saznao da se zove gospodin Čiran, da ovaj film pusti i u mom selu. Rekao je da će sledeće sedmice doći u moje selo, ali pre toga treba da pronade mesto gde ljudi mogu da sednu i odgledaju film.

„Možeš doći u moju kuću!”, odmah sam mu rekao. „Mi imamo veliku kuću i mnogo ljudi može da se smesti.”

Sledećeg dana sam upitao oca za ovo, i bio sam presrećan kada je on to dopustio. Sledećeg četvrtka uveče mnogi ljudi iz našeg sela su došli u našu kuću da odgledaju film o Isusu. Čovek je došao i sve postavio. Pre nego je pustio film, održao je kratak govor o tome ko je Isus i zbog čega je došao na Zemlju. Mnogi ljudi iz sela (uključujući i mene) želeli su da saznaju nešto više o Isusu.

Gospodin Čiran nam je ispričao nešto više o Isusu, i upoznao nas je sa crkvom adventista sedmog dana. On je mojoj porodici ispričao

o osnovnoj školi koju vode adventisti, i ja sam bio jako uzbuđen kada sam krenuo u tu školu.

U adventističkoj školi sam naučio mnogo više o Isusu, i nakon dve godine odlučio sam da Ga prihvatim kao svog ličnog Spasitelja i bio sam kršten. Ali ja sam bio jedini član moje porodice koji je poštovao subotu.

Gospodin Čiran, koji je adventistički sveštenik, rekao mi je da postoji adventistička škola sa internatom u blizini Rangamata. Rekao mi je da će me odvesti tamo kako bih mogao da nastavim sa studijama i budem sa ljudima koji poštuju subotu. Bio sam jako srećan, ali nisam imao novca da platim moje račune tamo. Ali nekako je moj otac nabavio novac i poslao me u adventističku školu koja ima i fakultet i zove se Hil Trakt (AHTSS). Nakon nekog vremena, uz Božju milost, dobio sam stipendiju, tako da sam mogao da nastavim sa studijama. Ali to je bio tek početak.

Nastavak sledeće sedmice

Činjenice

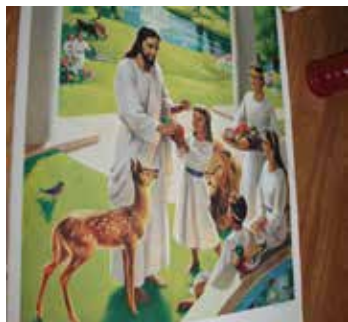
- Ugroženi kraljevski bengalski tiger je nacionalni životinja Bangladeša. Njegovo režanje možete čuti na udaljenosti od jedne milje (1,6 km).
- Crvendać svraka (Magpie Robin) nacionalna je ptica Bangladeša.

Kraljevski bengalski tigar

Crvendać svraka (Magpie Robin)

Čovek koji je nosio slike 2 deo Bangladeš

Bio sam jako srećan što sam mogao da pohađam adventističku školu Hils Trakt (AHTSS) u Bangladešu, u kojoj svi poštuju subotu. Zahvalan sam što mi je Bog pomogao da dobijem stipendiju i što sam mogao da završim srednju školu i ostanem na AHTSS, i tamo sam dobio diplomu o završenoj srednjoj školi (SSC).

Nakon završene srednje škole, otišao sam u drugu adventističku školu – Kelog-Mokerji memorijal fakultet (KMMS). Ovaj škola je bila veoma daleko od mog sela – potrebna su skoro dva dana da bih tamo stigao.

Telefonski poziv

Jednoga dana dok sam bio u KMMS-u, primio sam telefonski poziv od nekoga iz moga sela koga nisam poznao. Nepoznati glas mi je rekao: „Dragi brate Kelvine, tvoj otac je jako bolestan. Molim te, dođi što pre možeš, inače ga možda nećeš zateći živog.”

Dobio sam dozvolu od školskog direktora i onda sam požurio kući. Moja porodica i ja smo odveli oca u bolnicu, ali su nam doktor i medicinske sestre rekli: „Veoma nam je žao, ali mi ne možemo da pomognemo tvome ocu.” Onda smo ga odveli u drugu bolnicu, ali smo dobili isti odgovor – „Tvoj otac neće preživeti.”

Srce mi je bilo slomljeno. Počeo sam da se pitam kako će moja porodica preživeti bez oca i veoma sam se zabrinuo. Nakon nekog vremena, moj prijatelj Milton je došao i zagrlio me. Rekao mi je: „Dragi brate, nemoj da brineš o ničemu jer je Bog tu da nosi tvoj teret.”

Oslobođen užasnog tereta

Plakao sam i molio sam se i odlučio sam da se vratim u školu, ali me je moj prijatelj Milton ohrabrio i rekao: „Videćemo čudo – samo veruj Bogu.” Onda me je zagrlio, i osećao sam se kao da sam oslobođen nekog teškog tereta.

Milton i ja smo se vratili u školu, počeo sam da postim svake subote i da se molim Bogu za mog oca. Neko vreme sam postio i molio se i onda jednoga dana dobio sam još jedan telefonski poziv: „Kelvine, tvoj otac je potpuno zdrav!” Kroz suze sam proslavljao Boga i naučio sam da Mu još više verujem.

Nakon što se oporavio od bolesti, moj otac je odlučio da prihvati Isusa kao svog spasitelja. Danas sam jako srećan što je Bog blagoslovio mene i moju porodicu time što nam je pomogao da Ga upoznamo. Ja trenutno studiram obrazovanje i religiju na Bangladeškom adventističkom koledžu. Molim vas, molite se za mene i za ljude koji žive u mojoj zemlji i koji još uvek ne znaju ništa o Isusu.

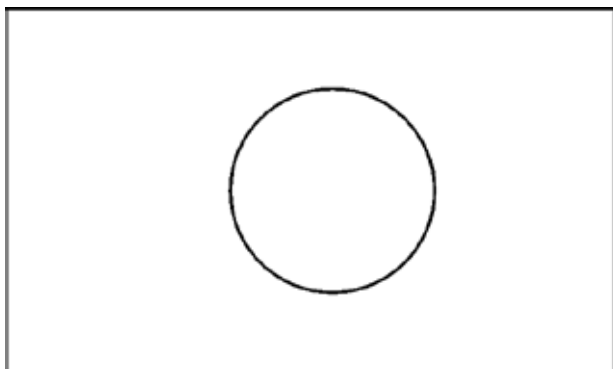

Džekfrut, ili poznat kao džek, voće je iz porodice duda.

OBOJITE ZASTAVU BANGLADEŠA:

Krug: crvena

Zastava: tamno zelena

Čiji je Bog jači? 1 deo Bangladeš

Hinduistički hram

Bio je veoma topao dan u adventističkoj školi Hil Trakt u Bangladešu. Odmah do škole se nalazi adventistička crkva, a odmah pored crkve se nalazi veliki Hinduistički hram. Hinduistički sveštenik živi u hramu i obožava idole svakog jutra i večeri.

Jedan od učitelja iz Adventističke škole gospodin Tripura, osim toga što pomaže učenicima da se pripreme za test AHTSS, on je zadužen i da se brine o crkvi.

Ovog posebnog petka ujutru, gospodin Tripura je poveo neke učenike u posetu ljudima koji žive u blizini. Kada su se vratili u adventističku crkvu, videli su da je neko zauzeo crkvenu zemlju i da je oko nje stavljena ograda. Gospodin Tripura i učenici pokušali su da uklone ogradu.

Ostavite ogradu!

Iznenada, hinduistički sveštenik je izašao iz svog hrama i počeo da viče na njih, zahtevajući da ostave ogradu na miru. Zatim je sveštenik počeo Isusa da naziva veoma lošim imenima. Gospodin Tripura ga je zamolio da ne upotrebljava tako užasan rečnik protiv našeg Stvoritelja i Spasitelja Isusa Hrista.

Ali se ovaj hinduistički sveštenik još više razbesneo i rekao je gospodinu Tripuri: „Videću te večeras. Obećavam u ime moje boginje da ćeš večeras umreti, i niko te na Zemlji ne može spasiti od mene!”

Ali gospodin Tripura je imao jaku veru u Boga i odgovorio je ovom svešteniku: „Moj Bog je živi Bog, i On ćete kazniti pre nego Sunce sutra zađe. Niko te na svetu ne može spasiti od ruke Svemogućeg Boga.”

Veliko iznenađenje

Mnogi seljani su se okupili oko njih i čuli su razgovor između gospodina Tripura i hinduističkog sveštenika. Seljani su znali da je hinduistički sveštenik moćan čovek i da ako poželi, može da uništi čovečji život koristeći moći svoje boginje – tako da su ga se bojali.

Bili su sigurni da će gospodin Tripura biti ubijen iste večeri.

Rano ujutro (u subotu), seljani su došli da vide šta se dogodilo gospodinu Tripuri. Kada su stigli kod njega kući, bili su iznenađeni kada su videli da im je on otvorio vrata.

„Šta ćete svi vi ovako rano kod mene?“, upitao je seljane.

„Gospodine,“ odgovorili su, „mi te volimo kao našeg suseda, i nismo mogli da spavamo cele noći jer smo se jako brinuli za tebe. Čuli smo šta ti je sveštenik rekao juče, i mislili smo da te je ubio sinoć, pa smo došli da vašima uručimo saučešće.“

Nastaviće se sledeće sedmice.

Misionski odeljak

- Najveći grad i glavni grad Bangladeša je Daka. U njemu živi oko 15 miliona ljudi, i to ga svrstava među jedne od najvećih gradova na svetu. Daka je poznata kao „Grad džamijā“.
- Većina stanovništva u Bangladešu je islamske religije, skoro oko 86%. Zatim dolazi hinduizam (oko 12%) i budizam sa samo 1%.
- Hrišćana ima samo 0,3 % od ukupne populacije.

Čiji je Bog jači? 2 deo. Bangladeš

Susedi gospodina Tripura su bili iznenađeni kada su ga zatekli živoga, nakon što je hinduistički sveštenik pretio da će ga ubiti.

Onda im je gospodin Tripura rekao: „Ja obožavam živoga i moćnog Boga, i videćete da će On kazniti hinduističkog sveštenika danas pre nego Sunce zađe.”

„Kako će ga tvoj Bog kazniti?“, upitali su seljani.

„Ne znam“, rekao im je, „ali verujem da će ga On kazniti danas.”

Svi adventisti su odlučili da toga dana poste. Imali su standardu subotnju školu i crkveni program. Popodne su se sastali ponovo i pevali su i imali su posebno čitanje iz Biblije i iskreno su se molili Bogu:

„Gospode, slavimo Tvoje Ime i predajemo Ti se. Molimo Te da nam oprostiš naše grehe i da prihvatiš našu molitvu. Gospode, Ti znaš sve što se dogodilo. Mi verujemo da si Ti živi Bog. Gospode, molimo Te, pokaži Svoju silu kako bi ovaj sveštenik i ljudi shvatili da si Ti živi i svemoćni Bog.”

Mali oblak

Bio je to veoma sunčan i topao dan, ali su se učenici i nastavnici nastavili moliti i tog popodneva. Negde oko tri sata, primetili su mali oblak na nebu, ali i dalje nisu znali šta će Bog učiniti.

Nakon nekog vremena, sakupilo se sve više oblaka. Onda je nastupila jaka grmljavina i sevanje munja. Uskoro su Adventisti čuli tutnjavu groma veoma blizu njih i posmatrali su kako munja udara u hinduistički hram dva puta u pet minuta. Hram je počeo da gori i svi idoli su se u njemu slomili. Učenici i nastavnici su shvatili da to Bog odgovara na njihovu molitvu.

Užasnut, hinduistički sveštenik je potrčao iz hrama i požurio pravo ka gospodinu Tripuri. Sveštenik je zamolio za oprostaj zbog onoga što je rekao gospodinu Tripuri, i zbog toga što je vređao Boga. Gospo-

din Tripura mu je potpuno oprostio, i u roku od 10 do 15 minuta sva grmljavina i munje i kiša su prestali.

Seljani su požurili da vide zapaljeni hram i rekli su gospodinu Tripuri: „Gospodine, sada znamo da si ti veliki mađioničar. Ti si pobedio hinduističkog sveštenika – moćnog čoveka – svojom velikom magijom!”

„Ne!”, odgovorio je gospodin Tripura. „Ja nisam mađioničar. Ja obožavam pravog Boga koji je živ. On je jednostavno odgovorio na naše molitve.”

Bog je zaista svemoguć i moćan. Nema te stvari na Zemlji koju On ne može učiniti za nas. Hajde da Mu u potpunosti verujemo i zavisimo od Njega. Ako to uradimo, Bog će nas spasiti i boriće se za nas protiv naših neprijatelja, kao što je to učinio za gospodina Tripuru i učenike u adventističkoj školi Hil Trakt u Bangladešu.

Dečak koji prodaje voće i povrće na pijaci Bangladeša.

HAJDE DA KUVAMO

Puding od banane i integralnog pirinča:

- 1 srednja banana, iseckana
- 15 kom. konzerviranog voća, iseckanog
 - ¼ čaše vode
 - 2 kašike meda
 - 1 kašičica vanila ekstrakta
 - ½ kašičice cimeta
 - ½ kašičice mlevenog muskatnog oraščića
- ½ šolje kuvanog integralnog pirinča
- 1 šolja pirinčanog mleka

Program trinaeste Subote

- Podsetite roditelje na program i ohrabrite decu da donesu svoj poseban dar trinaeste subote 26. septembra.
- Dok prikupljate dar trinaeste subote, podsetite sve da četvrtina toga dara ide direktno projektima u Južnoazijsko-pacifičkoj diviziji.
- Ako se vaše dečje odeljenje neće pridružiti posebnom programu za trinaestu subotu, predstavite im sledeće priče koje promovišu posebno dečje darove trinaeste subote za vreme misionstva.

Bog radi u Južnoj Aziji

Narator: Ovog tromesečja smo se sreli sa decom iz tri zemlje. Ko mi ih može navesti? (Neka deca kažu: Istočni Timor, Šri Lanka i Bangladeš. Pokažite svaku od njih na karti.)

Danas je trinaesta subota. To znači da je to dan kada dajemo poseban dar koji će pomoći ljudima na Istočnom Timoru, Šri Lanki i u Bangladešu.

Govornik 1: na početku ovog tromesečja čitali smo o dve hrabre devojčice – Fabrini i Heleni (Jelena) – sa Istočnog Timora. Možda ćete se setiti da su ove devojčice imale strašne probleme u školi zbog toga što su odbile da idu subotom u školu. Njihovi učitelji ih nisu razumeli i kaznili su ih. Ali devojčice su ostale verne Isusu i održale su subotu svetom.

Narator: Ima mnogo adventističke dece i roditelja koji se mole da se uskoro izgradi adventistička škola na Istočnom Timoru. Deo našeg dara trinaeste subote pomoći će u izgradnji adventističke škole u toj zemlji da bi ta deca mogla da idu normalno u školu, a da ne budu kažnjena zbog toga što ne dolaze subotom.

Govornik 2: Sledeća zemlja o kojoj smo nešto naučili je Šri Lanka. Možda se sećate uzbudljive priče o velikom žutom kamionu, i načinu na koji je Isus sačuvao učitelje i decu dok se kamion spuštao niz liticu.

Govornik 1: Takođe smo čitali o deci iz Lakpahane, adventističke škole na Šri Lanki. Lakpahana znači svetlo koje sija, i bilo je jako uzbudljivo čuti kako je Isus iskoristio ljude u ovoj školi da donesu Isusovo svetlo u Abilašino srce, koja potiče iz hinduističke porodice, i Sumaji, koju je majka napustila. Obe ove devojke su predale svoje srce Isusu i sada su srećne dok uče u Lakpahani.

Narator: Lakpahana, adventistički faklutet i srednja škola, predивно je mesto, ali nažalost, oni nemaju adventističku crkvu na njihovom kampusu. Deo ovog dara će se iskoristiti za izgradnju crkve na ovom kampusu na Šri Lanki.

Govornik 2: Treća zemlja o kojoj smo govorili je Bangladeš – i tu smo čitali uzbudljivu priču „Čiji je Bog jači?“, „Kelvin i čovek sa slikama“ i „Promenjeni život“.

Govornik 1: Ova iskustva su nam pomogla da se podsetimo kako Isus koristi našu ljubaznost da nauči druge o Njemu, i kako On odgovara na molitve i kako se brine za svoj narod.

Govornik 2: Adventističke škole su veoma bitne jer mnoštvo učenika tamo uči o Isusu, i onda Mu predaju svoj život. Adventističke škole su takođe mesta gde se deca uče da postanu misionari i kako da pomognu drugim ljudima.

Deo našeg dara trinaeste subote iskoristiće se za izgradnju škole i medicinske zgrade u Bangladešu na mestu gde je adventistički fakultet i škola (škola u kojoj je bio Kelvin iz priče „Čovek sa slikama“).

Narator: A sada, pre nego prikupimo naš dar trineste subote, imamo dve kratke priče koje bismo želeli da podelimo sa vama.

Govornik 1: Ova priča govori o dva dečaka koji su išli u adventističku školu koja se zove Maranata (poznata i kao SAMS) u Bangladešu.

Govornik 2: Prvi dečak se zove Moheš. Moheš nije rođen u hrišćanskoj porodici, ali kada je imao oko 10 godina, njegovi roditelji su saznali o Isusu i postali su adventisti sedmoga dana.

Govornik 1: Oni su želeli da njihov sin primi adventističko obrazovanje, i tako su ga posalali u SAMS.

Govornik 2: Dok je bio u SAMS-u, Moheš je naučio više o Isusu, i odlučio je da se krsti. Kako je rastao, tako je i njegova ljubav rasla

prema Isusu i odlučio je da želi da postane propovednik kako bi mogao drugima da govori o Bogu.

Govornik 1: I tako je Moheš nastavio sa školovanjem i postao je propovednik. Onda se vratio u svoje selo, ali je bio uplašen da ga ljudi iz njegovog sela neće prihvatiti kao propovednika.

Govornik 2: Veliko iznenađenje je čekalo Moheša – seljani su ga dočekali dobrodošlicom! „Nije bilo propovednika pre mene”, rekao je Moheš, „tako da su me jednostavno zavoleli.”

Govornik 1: Ali ipak nisu svi bili srećni što se Moheš vratio kao propovednik. Neki od njegovih starih prijatelja su mu se ismejavali i pokušali su da mu zagorčaju život.

Govornik 2: Ali jednoga dana, jedan od tih bivših prijatelja se jako razboleo pa je Moheš otišao da ga poseti. Moheš nam je ispričao šta se dogodilo:

Govornik 1: „Bio je jako iznenađen kada me je video! Rekao mi je: 'Ismejavali smo te, i vređali, ali si ti ipak došao da me vidiš?' Zamolio me je za oprostaj i ja sam mu rekao da je sve uredu. On i ja smo postali dobri prijatelji, a zatim sam postao prijatelj sa celom grupom. Svi su počeli redovno da dolaze u moju crkvu, a sada su i kršteni! Zahvalan sam zaista Bogu na svim ovim stvarima!”

Narator: Druga priča je o dečaku koji se zove Anukul. Kao i Moheš, i Anukul je išao u adventističku školu Maranata (SAMS) u Bangladešu. Dok je živio u domu, saznao je o Isusu i predao Mu je svoje srce.

Govornik 1: Anukul voli da deli svoju ljubav prema Isusu sa drugima, i pomaže gde god može. Jednoga dana, on i grupa prijatelja su videli starijeg čoveka kako plače pored puta.

Govornik 2: Zastali su i upitali čovek šta se dogodilo. Čovek je odgovorio da mu je lopov ukrao sav novac.

Govornik 1: Anukul i njegovi prijatelji su bili toliko tužni zbog ovog čoveka da su se odmah pomolili sa njim i zatražili su od Boga da im pomogne.

Govornik 2: Sledećeg dana, Anukul i njegovi prijatelji su otišli da posete onog starog čoveka da bi videli kako je.

Govornik 1: Čovek je bio veoma srećan što je video svoje mlade prijatelje, pa ih je upitao: „Da li znate šta se dogodilo? Lopov mi je vratio sav novac!”

Govornik 2: Anukul i njegovi prijatelji su bili veoma iznenađeni i srećni! Onda su se opet zajedno pomolili sa ovim čovekom, i zahvalili su Bogu na Njegovom divnom odgovoru na molitvu. Nakon molitve, čovek je rekao: „Vaš Bog je zaista moćan Bog – želim da znam više o Njemu!”

Govornik 1: I tako je Anukul ispričao ovom čoveku istinu o pravom Bogu, i pročitao mu je biblijski stih iz Jevanđelja po Jovanu 11,35. „Ja volim ovaj stih jer je Isus došao na ovaj svet i žrtvovao svoj život zbog naših greha”, rekao je Anukul.

Narator: Danas imamo priliku da pomognemo mnogim ljudima koji žive u

Južnoazijsko-pacifičkoj diviziji kroz naš dar trinaeste subote. Hvala vam što ćete danas biti velikodušni u davanju. Možete dati dar i putem interneta, i pogledati sve na www.giving.adventistmission.org.

Budući projekti za dar trinaeste Subote

Sledećeg tromesečja ćemo čitati o Južnoafričko-indijsko-okenaškoj diviziji. Posebni projekti će biti adventistička osnovna škola u Bocvani, i adventistički zdravstveni centar u Zimbabveu, i sala za hranu u Solusi univerzitetu u Zimbabveu. Prvog tromesečja 2016. predstavicemo Južnoameričku diviziju, sa projektima u Amazonskom regionu Brazila, Paragvaja i Urugvaja.

RECEPTI SA ŠRI LANKE

POVRĆE ROTI (*palačinka*)

- 3 ½ šolje brašna
- 1 ½ šolje svežeg iseckanog kokosa (ili ½ šolje osušenog kakaoa i ¼ šolje ulja)
- 1 šoljica soli
- 1 veća šargarepa
- 2 srednja crna luka, iseckana
- 1 šolja iseckanog kupusa
- ½ šolje iseckanog praziluka (može a i ne mora, po želji)

UPUTSTVA

Sve sastojke pomešajte da dobijete fino testo; ako je potrebno, dodajte malo vode da bi vam bilo lakše. Stavite papir za pečenje ili podmažite površinu, velikom staklenom čašom ili sekačem izrežite krugove od testa. Ugrejte tiganj i malo ga pouljite, a zatim stavite roti na tiganj. Pržite ga dok ne dobije rumenu boju, ili dok se ne pojave braon tačkice, okrenite ga i ponovite proces. Zatim ga sklonite s vatre i stavite na poslužavnik. Možete ga služiti toplo ili hladno. Možete ga čak ponovo i zagrijati ako želite.

MESEC KIRIBAHT

(*Mleko od riže – slično mleku od kokosa*)

- 2 2/3 šolje integralnog pirinča, nekuvanog
- 1 1/3 šolje zelenog sočiva (leće)
- 3 šolje vode
- 2 šolje kokosovog mleka
- malo soli

UPUTSTVA

Skuvajte pirinač i sočivo. Dodajte kokosovo mleko i malo soli, i nastavite da kuvate dok se sve lepo ne skuva. Stavite u tanjir i služite toplo sa malo šećera, meda ili iseckanih banana.

RECEPTI IZ JUŽNOAZIJSKOG PACIFIKA

BRENJOL MOJUL (*plavi patlidžan*)

500 g plavog patlidžana ispržiti
4 do 5 čena belog luka, iseckati
1 srednji crni luk iseckati
½ dela đumbira, iseckati
1 kašika soja-sosa
½ kašičice crvene čili paprike (samlevene)
½ kašičice soli ili po ukusu
1 kašičica šećera
1 kašičica sirćeta ili limunovog soka

UPUTSTVA

Neolušteno iseckano patlidžano pržite na ulju dok ne postane zlatan ili hrskav. Iscedite ga od ulja na papirnom ubrusu.

Uklonite svo ulje osim male kašičice ulja sa tiganja i dodajte beli luk, crni luk i đumbir. Kuvajte dok luk ne postane skoro raspadnut. Dodajte soja-sos, soli i šećera. Sve to lepo pomešajte sa patlidžanom i vratite u tiganj. Uklonite sa toplote i dodajte sirće ili limunov sok. Promešajte dobro da se ukusi pomešaju; prekrijte, poslužite ovo sa vrućom rižom.

NJOM MISOR (*salata*)

3 ½ rezanaca sa pasuljom (skuvanih)
2 šolje rendanog kupusa
1 šargarepa, iseckana
2 šolje iseckanog krastavca
2 kašike svežeg lista mente
¼ srednjeg crvenog luka, iseckati

Preliv za salatu:

1 kašičica limunovog soka
5 čenova belog luka (samleti sa solju dok ne postane tečan)
soli po ukusu
1 kašičica braon šećera

UPUTSTVA

Potopite u proključalu vodu pasulj i testeninu da omekša, osušite. Pomešajte kupus, šargarepu, krastavac, i lišće mente, i ostavite sa strane

Preliv:

Stavite zajedno limunov sok i luk u malu činiju, i ¼ šolje vrele vode; i to sve izblendirajte. Dodajte soli i braon šećera. Prespite salatu u činiju i preko nje prelijte ovaj preliv.

RECEPTI IZ JUŽNOAZIJSKOG PACIFIKA

SAJOR (*prolećne sarmice*)

1 paket rolnica od testenine
½ šolja (2) šargarepe,
500 g tara (kod nas je krompir)
3 čena belog luka, iseckanog ili samlevenog

UPUTSTVA

Ispržiti šargarepu, taro (krompir) i beli luk u malo ulja (oko 3 min). Uklonite sa ringle. Punu kašičicu ovog punjenja stavite u rolnice (sarmice). Kada ste sve napunili, stavite u tiganj malo ulja (2 kašike). Kada je ulje vrelo stavite rolnice i pržite ih dok ne postanu zlatne. Iscedite ih od ulja na ubrus i služite vruće.

ČA SPAI PSET (*pržene pečurke i zeleni*)

500 g zelja
1 kašičica soli
3 čena belog luka
1 kašičica ulja za kuvanje
500 g pečurki (šampinjoni) sitno iseckani i posoljeni
½ kašičice kukuruznog skroba, da upije vodu

UPUTSTVA

U velikoj šerpi prokuvajte vodu. Dodajte soli, i pečurke oko 2 min, tek da omekšaju. Iscedite. Ispržite beli luk oko 1 min. I dodajte pečurke. Neka se prže 2-3 min. Dodajte so i šećer. Ako koristite pečurke koje puštaju vodu, dodajte i kukuruzni skrob da je upije.

Stavite pečurke i zelje na tanjir i prelijte ovim prelivom preko. Služiti vruće

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru
Odgovara: Ana Gagić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2015.
Za internu upotrebu